

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: I. V., nar. X,
státní příslušností X
t.č. v X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 16 640

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,
odbor cizinecké policie,
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. srpna 2024, č.j. KRPA-248029-9/ČJ-2024-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze dne 15. 8. 2024, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3. srpna 2024, č.j. KRPA-248029-9/ČJ-2024-000022-ZZC (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě tvrdil, že nevycestoval, neboť si nebyl vědom toho, že mu bylo doručeno rozhodnutí ve věci azylu, pro které se stalo dříve uložené správní vyhoštění vykonatelným. Správní orgán se v této souvislosti vůbec nezabýval posouzením subjektivní stránky jednání žalobce a pakliže by dospěl k tomu, že nejednal úmyslně, nebyl by dán důvod mu nevěřit, že by nyní (po zjištění svého neoprávněného pobytu) nevycestoval.
3. Dále žalobce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010, č.j. 9 As 5/2010 – 83, zdůraznil mimořádnost institutu zajištění umožňujícího zasáhnout do ústavně chráněného práva na osobní svobodu. Dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2012, č.j. 4 As 16/2012 – 30, poukázal na to, že rozhodnutí o zajištění musí být dostatečně odůvodněno a měly by v něm být posouzeny všechny okolnosti, pro které nelze použít některé mírnější instituty. Žalovaná tuto povinnost podle žalobce nijak nereflektovala a místo naprosto vyčerpávajícího zdůvodnění toho, proč nebylo shledáno dostatečným užití jiného postupu než zajištění, v napadeném rozhodnutí pouze stroze rekapituluje pobytovou historii žalobce a konstatuje, že správní orgán je přesvědčen o vhodnosti zásahu do práv cizince.
4. Konečně žalobce namítal i nepřiměřenou tvrdost napadeného rozhodnutí a nedostatečné zdůvodnění brutálního zásahu do jeho svobody.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předně uvedla, že v napadeném rozhodnutí jasně a dostatečně vymezila, proč právě v případě žalobce nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Volba mírnějších opatření je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci správního vyhoštění a že neexistuje důvodná obava, že se případnému výkonu správního vyhoštění nebude vyhýbat. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce a s ohledem na jeho pobytovou historii, dospěla žalovaná k závěru, že v jeho případě existuje důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, a proto nebyl nucen namísto zajištění žalobce uložit mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření. Takovým nerespektováním právních předpisů žalobce se žalobce znevěrohodnil natolik, že žalované nezbylo než možnost uložení zvláštních opatření vyloučit a přímo přistoupit k zajištění žalobce s cílem dosáhnout ukončení nežádoucího neoprávněného pobytu žalobce na území.
6. Žalovaná dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2017, č.j. 5 Azs 20/2016 – 38, poukázala na to, že v případě žalobce dospěl k závěru o existenci

důvodné obavy, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, a proto přistoupil přímo k zajištění žalobce, aniž by předtím uložil mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření.

7. Žalovaná tedy s ohledem na shora uvedené navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

8. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou ohledně napadeného rozhodnutí vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
9. Dne 3. 8. 2024 byl žalobce kontrolován policejní hlídkou. Lustrací v dostupných evidencích Policie České republiky bylo zjištěno, že žalobci byl dne 19. 5. 2023 vydán příkaz k vycestování, což vedlo k podezření, že pobývá na území České republiky nelegálně, protože byl podle ust. § 27 odst. 1 písm. c) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
10. Z lustrace cizineckého informačního systému ze dne 12. 4. 2024 se mimo jiné podává, že žalobce je s platností od 17. 7. 2023 veden v evidenci nežádoucích osob.
11. Rozhodnutím žalované ze dne 19. května 2023, č.j. KRPA-175026-14/ČJ-2023-000022-SV, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu jednoho roku. Tímto rozhodnutím mu byla rovněž stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 20 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17. 7. 2023, č. j. CPR-22394-3/ČJ-2023-930310-V242, bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu částečně změněno shora uvedené rozhodnutí žalované, a to co do stanovení počátku doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, který byl stanoven ode dne, kdy žalobce vycestuje z území členských států EU, ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.
12. Do protokolu o podání vysvětlení žalobce bez přítomnosti tlumočníka, jehož přítomnost nežádal, uvedl dne 3. 8. 2024 mimo jiné následující. Jmenuje se I. V. a narodil se dne X. Nepamatuje si, kdy naposledy přicestoval, ale bylo to někdy v roce 2023, do České republiky naposledy přicestoval před dvěma měsíci z Německa, kde byl 10 dní. Neví, kde má cestovní doklad. Jeho ztrátu nehlásil. Je si vědom toho, že dostal vyhoštění, ale nerespektoval je a podal žádost o azyl, jelikož nechce vycestovat domů. Nevystoupil z důvodu problémů v zemi původu s dluhem, který nesplácí. Neví o tom, že mu azyl udělen nebyl. Kromě podání žádosti o azyl neudělal pro legalizaci pobytu žádné kroky. V České republice nyní bydlí v X u kamaráda, kde neplatí žádné nájemné. Je svobodný a má tři děti. Syna a dceru v Moldavsku, dalšího syna na Ukrajině se svojí matkou, která tam odjela před jeho narozením, a syna tak ještě neviděl. Ta je přítelkyní žalobce dva a půl roku a má udělené pracovní vízum. V zemi původu žalobce nemá zázemí, nemá peníze na pobyt ani vycestování. Pomáhají mu kamarádi a bratr z Ruska. K dotazu k možnému uložení zvláštního opatření za účelem vycestování uvedl, že nemá finanční prostředky na složení finanční záruky ani zde není nikdo, kdo by mohl finanční záruku složit za něj, k pobytu přihlášení není nikde a nezná adresu svého pobytu, když bydlí u kamaráda. V České republice ani v zemi původu nic nevlastní. V současné době nepracuje, občas má brigádu na stavbách. Je zdravý a s ničím se neléčí. V České republice nemá žádné rodinné příslušníky a přítelkyně by se měla vrátit po dovolené. V zemi původu má matku, otec nežije, a bratr je v Rusku. V České republice nemá žádné závazky ani pohledávky. Jako překážku ve

vycestování žalobce uplatnil problém ve vlasti a pobyt přítelkyně a syna v České republice. Není rodinným příslušníkem občana České republiky ani Evropské unie. V zemi původu mu hrozí problémy s nesplaceným dluhem, ale neví, co přesně, to by viděl až po návratu, jinak mu tam nic nehrozí. K možnosti dobrovolného vycestování uvedl, že vycestuje. K tomu dodal, že dosud nevycestoval, jelikož požádal o azyl, o který půjde požádat znovu.

13. Dne 3. srpna 2024 poté vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
15. Napadené rozhodnutí pak soud přezkoumal, neboť žalobce se může v souladu se zákonem domáhat přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech. V takto vymezeném rozsahu pak na základě žalobních bodů, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo.
16. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dní ode dne podání žaloby nenavrhoval nařízení jednání a žalovaná ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
17. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
18. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zoblednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.*
19. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
20. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*

a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,

b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),

c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo

d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.

21. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců [p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
22. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) [k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.
23. Zdejší soud má v první řadě za prokázané, že žalobce nevycestoval z území České republiky v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění. Nemá rovněž cestovní doklad ani neučinil nic pro vydání nového či náhradního, a rovněž nemá ani žádnou hlášenou adresu pobytu. Žalovaný zdůraznil, že žalobce nevycestoval z území opakovaně a vědomě, proto je předpoklad, že nebude předpisy dodržovat i nadále. Soud k tomuto konstatuje, že pobytová historie žalobce vskutku nedávala žalovanému jinou možnost než k zajištění přistoupit, neboť je zjevné, že žalobce není ochoten dodržovat ani vydaná rozhodnutí, ani právní předpisy. Žalobce v žalobě neuvádí nic konkrétního, co by tyto závěry bylo způsobitelné zpochybnit. Obava žalovaného, že by žalobce nevycestoval dobrovolně je důvodná tím spíše, že žalobce již v řízení ve věci správního vyhoštění uvedl, že vycestuje dobrovolně, a přesto tak neučinil, a to ani po zamítnutí jeho žádosti o udělení azylu, o niž se podle svých slov nijak nezajímal.
24. Povšechné tvrzení žalobce, že si nebyl přesně vědom povinnosti vycestovat do země původu v souvislosti se zamítnutím jeho žádosti o udělení azylu, nemůže podle zdejšího soudu nijak vyvrátit závěr žalované, že v případě žalobce nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a že nelze ze strany žalobce očekávat respektování pravomocně uloženého správního vyhoštění a jeho dobrovolné vycestování. Shora uvedené skutečnosti svědčí přinejmenším o určité lhůstevnosti žalobce k platným imigračním pravidlům, k vedeným správním a soudním řízením a potažmo pak pravomocným rozhodnutím správních orgánů. Pasivita žalobce ohledně výsledku řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu pak nepochybně nemůže představovat okolnost ve prospěch žalobce. Z protokolu

o podání vysvětlení navíc ani nevyplývá, že by žalobce v rámci svého výsledku žalované jasně přislíbil respektování povinnosti vycestovat do země původu, když výslovně sice uvedl, že vycestuje, ale následně toto v podstatě popřel sdělením, že si půjde znova požádat o azyl.

25. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaná zejména na stranách 4 - 8 napadeného rozhodnutí dostatečně zabývala možnostmi užití zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnila, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech odkazuje. Žalobce sám v žalobě neuvedl, v čem konkrétně spatřuje deficity posouzení možností uložení mírnějších opatření ze strany žalované ani jaké konkrétní mírnější opatření by v jeho případě dostačovalo k dosažení účelu zajištění. Při podání vysvětlení k možnostem uložení zvláštních opatření za účelem vycestování sdělil pouze, že prostředky na složení finanční záruky nemá a není zde nikdo, kdo by je složil za něj. Kromě toho také zpochybnil možnost oznámit policii adresu místa pobytu a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Za těchto okolností nemůže jeho námitka nedostatečného posouzení a odůvodnění nevyužití možností mírnějších opatření ze strany žalované obstát, a to zejména pro její obecnost navzdory obsáhlé úvaze o závažnosti zásahu zajištění do osobní svobody žalobce, když žalovaná se možnostmi uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce zjevně zabývala (srov. zejm. str. 4 – 8 napadeného rozhodnutí) a u každého jednotlivého opatření zvlášť a následně i v souhrnu odůvodnila, proč k nim namísto zajištění nepřistoupila.
26. Vzhledem ke shora uvedenému a s ohledem na pobytovou historii žalobce, kdy tento dlouhodobě pobývá na území České republiky bez pobytového oprávnění, bylo mu uloženo správní vyhoštění, pracuje bez pracovního povolení a prokázal zřejmou lhostejnost k platným právním předpisům na úseku pobytu cizinců, nelze mít zajištění žalobce za nepřiměřeně tvrdé či nedostatečně zdůvodněné, jak žalobce závěrem své žaloby shrnuje. Žalobce nemá na území České republiky žádné vazby, nemá zde žádné příbuzné či jiné rodinné příslušníky, netrpí žádnými zdravotními obtížemi. V zemi původu mu nic konkrétního nehrozí, když žalobcem pouze v obecné rovině zmíněné potíže s nesplaceným dluhem nemohou bez dalšího představovat žádnou relevantní překážku ve vycestování. Žalobce má rovněž v zemi původu matku a dvě nezletilé děti.
27. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Podle konstantní judikatury NSS platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaná v projednávané věci dostála, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsala, z jakých skutkových a právních okolností vycházela, jakými úvahami byla při svém rozhodování vedena a co ji vedlo k zajištění žalobce. Soud dospěl k závěru, že žalovaná se konkrétní situací žalobce podrobně zabývala a napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně a plně v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaná napadeným rozhodnutím ani předcházejícím řízením neporušila základní zásady a elementární procesní ustanovení správního řízení včetně žalobcem

zmiňované proporcionality postupu správního orgánu. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu žádné takové pochybení nevyplynulo a nebylo zjištěno. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, řádně odůvodněné a doba zajištění zvolena přiměřeně konkrétním okolnostem.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalované, která měla v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 26. srpna 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce